

**Președintele
Henry B. Eyring**
primul consilier în
Prima Președinție

Recunoaște, amintește-ți și mulțumește

Dumnezeu ne-a cerut să-I mulțumim pentru toate binecuvântările pe care le primim de la El. Este ușor pentru noi să repetăm mecanic în rugăciunile noastre de recunoștință, deseori, repetând aceleași cuvinte, dar fără intenția de a aduce mulțumi- rile noastre lui Dumnezeu, ca pe un dar din inimă. Noi trebuie să „[mulțumim] lui Dumnezeu... potrivit Spiritu- lui” (D&L 46:32), astfel încât să putem simți o adevărată recunoștință pentru ceea ce ne-a dat Dumnezeu.

Cum ne putem aminti măcar o parte dintre toate lucru- rile pe care le-a făcut Dumnezeu pentru noi? Apostolul Ioan a consemnat ceea ce Salvatorul ne-a învățat despre darul aducerii aminte care este primit prin darul Duhului Sfânt. „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26).

Duhul Sfânt ne amintește ceea ce ne-a învățat Dum- nezeu. Una dintre căile prin care Dumnezeu ne învață este cea a binecuvântărilor; și astfel, dacă alegem să dăm dovadă de credință, Duhul Sfânt ne va aminti de bunăta- tea lui Dumnezeu.

Puteți testa acest lucru, astăzi, rugându-vă. Puteți urma porunca: „Mulțumește-I Domnului, Dumnezeului tău, pentru toate lucrurile” (D&L 59:7).

Președintele Ezra Taft Benson (1899–1994) ne-a amin- tit că rugăciunea este o ocazie pentru a face aceasta. El a

spus: „Profetul Joseph Smith a spus odată că unul dintre cele mai mari păcate de care sfinții din zilele din urmă vor fi vinovați este păcatul nerecunoștinței. Presupun că cei mai mulți dintre noi nu s-au gândit că nerecunoștința este un păcat serios. Există o mare tendință din partea noastră de a cere binecuvântări suplimentare în rugă- ciunile și implorările adresate Domnului. Dar, uneori, am sentimentul că este necesar să dedicăm o mai mare parte din rugăciunile noastre exprimării recunoștinței și mulțumirilor pentru binecuvântările deja primite. Noi suntem foarte binecuvântați”.¹

Puteți avea o asemenea experiență cu darul Duhului Sfânt astăzi. Puteți începe o rugăciune personală cu mul- țumiri. Puteți începe să numărați binecuvântările dum- neavoastră și, apoi, să faceți o pauză. Dacă vă exercitați credința, cu darul Duhului Sfânt, veți găsi că amintirile al- tor binecuvântări se vor revărsa în mintea dumneavoastră. Dacă începeți să vă manifestați recunoștința pentru fiecare dintre binecuvântările pe care le-ați primit, rugăciunea dumneavoastră poate va dura puțin mai mult decât în mod obișnuit. Amintirile vor veni, și la fel și recunoștința.

Puteți încerca același lucru când faceți o consemnare în jurnalul dumneavoastră. Duhul Sfânt i-a ajutat pe oa- meni cu această aducere-aminte de la începutul lumii. Vă amintiți că în cartea lui Moise scrie: „Și o carte de adu- cere-aminte a fost ținută, în care s-a înregistrat, în limba

lui Adam, pentru că ea a fost dată tuturor acelor care îl chemau pe Dumnezeu să scrie prin spiritul inspirației” (Moise 6:5).

Președintele Spencer W. Kimball (1895–1985) a descris acel proces de scriere inspirată: „Este mult mai probabil ca cei care țin o carte de aducere-aminte să-L păstreze pe Domnul în memorie, zilnic, în viața lor. Jurnalele sunt o cale de numărare a binecuvântărilor și un mod de a lăsa un inventar al acestor binecuvântări urmașilor noștri”.²

Când începeți să scrieți, puteți să vă întrebați: „Cum m-a binecuvântat Dumnezeu, astăzi, pe mine și pe cei pe care îi iubesc?”. Dacă faceți acest lucru, deseori și cu credință, veți constata că vă amintiți binecuvântările. Uneori vă veți aduce aminte de binecuvântări pe care nu le-ați observat în timpul zilei și atunci veți ști că ați avut parte de influența lui Dumnezeu în viața dumneavoastră.

Mă rog să puteți face un efort continuu să recunoașteți, să vă amintiți și să mulțumiți pentru ceea ce Tatăl nostru Ceresc și Salvatorul nostru au făcut și fac pentru a deschide drumul spre Ei, spre casă.

NOTE

1. Ezra Taft Benson, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), p. 199.
2. Spencer W. Kimball, „Listen to the Prophets”, *Ensign*, mai 1978, p. 77.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

În acest mesaj, președintele Eyring ne invită să ne amintim în rugăciunile noastre de bunătatea Tatălui Ceresc. Discutați cu cei cărora le predați despre modul în care rugăciunea făcută cu recunoștință ne poate ajuta să recunoaștem influența lui Dumnezeu în viața noastră. Aveți în vedere să îngenunchiați pentru a vă ruga cu cei cărora le predați și să propuneți oricărui spune rugăciunea să exprime doar mulțumiri.

De asemenea, puteți studia importanța recunoștinței citind, pe lângă versetele pe care le-a menționat președintele Eyring, următoarele versete: Psalmii 100; Mosia 2:19–22; Alma 26:8; 34:38; Doctrină și legăminte 59:21; 78:19; 136:28.

TINERI

Faceți un inventar

Președintele Eyring îl citează pe președintele Spencer W. Kimball (1895–1985) care spune: „jurnalele sunt o

cale de numărare a binecuvântărilor și un mod de a lăsa un inventar al acestor binecuvântări urmașilor noștri”. În conferința generală din octombrie 2012, președintele Thomas S. Monson a depus mărturia dânsului despre scrierea în jurnal. Dânsul a împărtășit câteva experiențe din viața sa, adăugând: „Jurnalul meu zilnic, pe care l-am păstrat toți acești ani, m-a ajutat să-mi amintesc câteva amănunte pe care, probabil, altfel, nu mi le-aș putea aminti”. El ne-a sfătuit: „[gândiți-vă] cu atenție la viața dumneavoastră și [căutați], anume, binecuvântările mari sau mici pe care le-ați primit” („Să ne gândim la binecuvântări”, *Liahona și Ensign* nov. 2012, p. 86). Urmați sfatul acestor profeți și stabiliți obiective pentru a scrie în jurnal.

COPII

Multe moduri de a spune „Mulțumesc”.

„În fiecare seară-n toată lumea,
Copiii, toți își spun rugăciunea,
Mulțumesc într-un fel al lor special.”

„Copiii din toată lumea”, *Children’s Songbook*, 16.

Folositi o hartă pentru a identifica țările diferite unde se vorbesc aceste limbi. Unele dintre aceste limbi se vorbesc în mai mult decât o singură țară!

1. gracias (spaniolă)
2. malo (tongană)
3. thank you (engleză)
4. shukriyaa (hindi)
5. spaseba (rusă)
6. arigatō (japoneză)
7. obrigado (portugheză)
8. asante (swahili)
9. merci (franceză)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/12. Aprobarea traducerii: 6/12. Titlul original: *First Presidency Message, August 2013*. Romanian. 10663 171

Credință, familie, alinare

Bunăstare

Studiați, rugându-vă, acest material și, în funcție de fiecare situație, discutați-l împreună cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață. Pentru mai multe informații vizitați reliefsociety.lds.org.

Scopurile programului de bunăstare al Bisericii sunt acelea de a-i ajuta pe membri să ajungă să se bizuie pe forțele proprii, să aibă grijă de cei săraci și nevoiași și să slujească. Bunăstarea este un element esențial în munca Societății de Alinare. Președintele Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție, a spus:

„[Domnul] a oferit, încă de la începuturile timpului, modalități prin care ucenicii Săi pot ajuta. El i-a invitat pe toți copiii Săi să-și consacre timpul, bunurile și să se consacre ei înșiși pentru a I se alătura în slujirea altora...

El ne-a invitat și ne-a poruncit să ne implicăm în lucrarea Sa pentru a-i înălța pe cei nevoiași. În apele botuzului și în templele sfinte ale lui Dumnezeu, noi facem legământ să facem aceasta. Reînnoim acest legământ duminică, atunci când luăm din împărțășanie”.¹

Sub conducerea episcopului sau a președintelui de ramură, conducătorii locali ajută lucrarea de bunăstare spirituală și temporală. Ocaziile de a sluji încep, deseori, cu învățătoarele vizitatoare care caută inspirație

pentru a ști să răspundă nevoilor fiecărei surori pe care o vizitează.

Din scripturi

Luca 10:25–37; Iacov 1:27; Mosia 4:26; 18:8–11; Doctrină și legăminte 104:18

Din istoria noastră

La 9 iunie 1842, profetul Joseph Smith le-a cerut surorilor din Societatea de Alinare să „aline pe cei nevoiași” și să „salveze suflete”.²

Aceste obiective sunt încă în centrul atenției Societății de Alinare și sunt exprimate în motto-ul nostru: „Caritatea niciodată nu piere” (1 Corinteni 13:8).

A cincea președintă a Societății de Alinare, Emmeline B. Wells și consilierile ei au lansat acest motto în 1923 ca o aducere-aminte a principiilor noastre de bază: „Noi declaram scopul nostru de... a respecta cu strictețe învățăturile inspirate ale profetului Joseph Smith atunci când a revelat planul prin care femeile urmau să fie împuternicite prin îndrumarea preoției să fie grupate în organizații potrivite în scopul slujirii bolnavilor, sprijinirea celor

nevoiași, alinarea celor în vârstă, prevenirea celor care nu sunt atenți și ajutorarea orfanilor”.³

Astăzi, Societatea de Alinare are o influență internațională, surorile extinzându-și caritatea, dragostea pură a lui Hristos, celor din jurul lor. (vezi Moroni 7:46–47).

NOTE

1. Henry B. Eyring, „Ocazii de a face bine”, *Liahona și Ensign*, mai 2011, p. 22.
2. Joseph Fielding Smith, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 63.
3. *Daughters in My Kingdom*, p. 63.

Ce pot face eu?

1. Cum mă pregătesc pentru a avea grijă de mine și de familia mea din punct de vedere spiritual și temporal?
2. Cum pot urma exemplul Salvatorului când vin în întâmpinarea nevoilor surorilor pe care le vizitez?

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/12. Aprobarea traducerii: 6/12. Titlul original: *Visiting Teaching Message, August 2013*. Romanian. 10668 171